

רב"ט ויצמן נאות

7493618

בן אילנה וחיים

נולד ב- ט' בשבט תשנ"א 24.1.1991

התגייס לצה"ל ב- 26.7.2010

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- י"ט ניסן תשע"א 23.4.2011

בעת שירותו הצבאי (טביעה).

ויצמן נאות,

בן אילנה וחיים ואח למזמור, עשור ומשגב. נולד בט' בשבט תשנ"א 24.01.91 בקיבוץ מירת צבי וגדל בשכונת בקעה בירושלים. הוא למד בתיכון "דרור", עשה שנה במכינה הקדם-צבאית קשת יהודה. נאות התמודד עם לא מעט אתגרים, ביניהם ליקויי למידה. למרות הקשיים והתסכולים, הוא התמיד והתגבר. תוך כדי כך הוא זכה בביטחון עצמי ושמחה בחלקו שנתנו לו יכולת בלתי רגילה להבין לליבם של אחרים. הוא היה איש צוהל ומצחיק. במשפחה, בבית הספר, ובין חבריו במכינה ובצבא הוא היה ה"דבק", זה שידע לחבר אנשים יחד וללמד אותם איך להבין אחד את השני. בשונה מהרבה בחורים בגילו, לא היסס להביע את רגשותיו, שהיו בעיקר אהבה ואמפתיה, וידע לעודד אחרים להביע את רגשותיהם. נאות שיחק כדורסל באגודת "אליצור ירושלים" במשך תקופה ארוכה, היה שחקן טוב ומוערך, בעיקר מבחינה חברתית.

בתאריך 26.07.10 התגייס נאות ז"ל לחטיבת גולני כלוחם בגדוד 13. היה חייל מסור שעזר לחבריו, במיוחד לחיילים הבודדים. לאחר סיום מסלול ההכשרה יצא לתקופת "גימלים" כדי לעבור ניתוח קטן ולטפל בכאבים בברכיים.

בחול המועד פסח תשא"א, ירד עם שלושה חברים לבלות באילת. ביום ה', כ"ד בניסן אירעה תאונה בעת הצלילה והוא נפגע אנושות. נקבע מותו ביום שבת, כ"ו בניסן תשע"א. נאות ז"ל הותיר אחריו זוג הורים שתי אחיות ואח. הלוויתו הייתה מכובדת וקשה ביותר, מפקדיו וחבריו מהיחידה הגיעו לחלוק איתו כבוד אחרון.

"יהי זכרו ברוך"

עיר הולדתו של נאות ז"ל

ירושלים היא בירתה של מדינת ישראל והעיר הגדולה ביותר במדינה. העיר מקודשת לשלוש הדתות המונותאיסטיות: היהדות, האסלאם והנצרות, והיותה מרכז חיי העם היהודי בימי קדם, ומושא געגועיו בגלות. משום מרכזיותה בעולמם של המאמינים, הייתה העיר מוקד למלחמות וסכסוכים הנמשכים עד עצם היום הזה. מאז סוף המאה ה-19 התפתחו סביב העיר העתיקה שכונות העיר החדשה, המהוות כיום את רובה המוחלט של העיר. במרכזה של ירושלים השלמה עומד הר הבית, שמפריד בין מערב ירושלים למזרח ירושלים. ירושלים שוכנת בהרי יהודה, על קו פרשת המים הארצי של ארץ ישראל המערבית, בין הים התיכון לים המלח, ברום של 570 עד 857 מטר מעל פני הים. בשנת 1981 הוכרזה העיר העתיקה של ירושלים כאתר מורשת עולמית מטעם ארגון אונסק"ו, והיא נמצאת ברשימת האתרים בסיכון

ביתו של נאות ז"ל

בית ספר שבו למד נאות ז"ל

בי"ס ממלכתי דתי דרור הינו בי"ס שש שנתי הכולל חטיבת ביניים וחטיבה עליונה, המונה כ- 185 תלמידים, בבעלות האגודה לקידום החינוך. בית הספר הוא מעורב לבנים ובנות. (היחיד בירושלים).

ביה"ס נוסד לפני שמונה עשרה שנים על מנת לתת ביטוי חינוכי לציבור רחב בחברה הישראלית, (כ-39% מהאוכלוסייה היהודית בישראל על פי דו"ח מכון גוטמן), המגדירים עצמם כמסורתיים ודתיים.

בית הספר קשוב לחברה ולמודרנה, מבקש להרחיב את הנגישות, ומהווה אופציה חינוכית עבור ציבור המעוניין להעניק לילדיו חינוך דתי פלורליסטי, מתוך מתן כבוד למסורת היהודית ולאורחות החיים היהודיים.

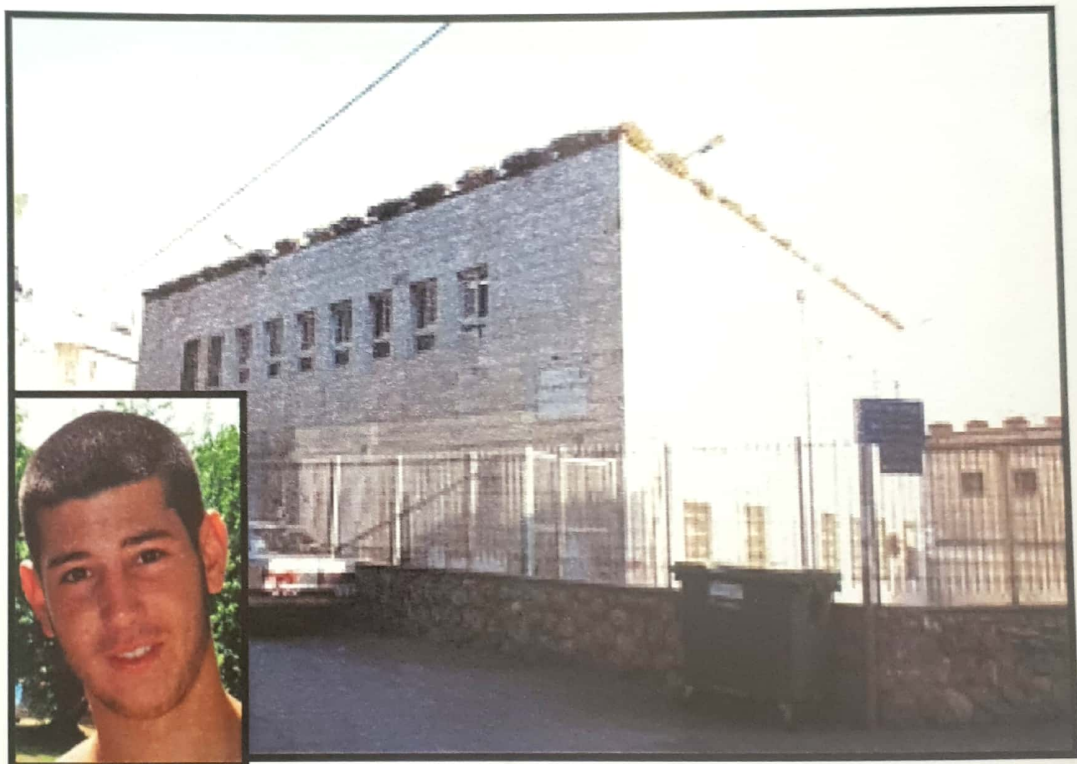
בית הספר דוגל במתן מעמד פוזיטיבי לזהות המסורתית ומציב כאידאל את האדם המוסרי, אשר יחסו אל האחר הוא ביחס של סובלנות, של כיבוד השקפותיו, כאשר סולידריות וצדק חברתי מהווים ערכים מרכזיים.

בכך ניתן לומר כי לבית ספר דרור יש תרומה ייחודית למרקם האוכלוסייה בירושלים.

הפלורליזם בבית הספר מתבטא בין היתר בשיויון בין המינים, ברמת הפרקסיס, כאשר מקצועות הקודש כגון תלמוד, נלמדים על ידי בנים ובנות באופן שווה ועל פי דרישות החינוך הממלכתי דתי.

בית הספר בולט בגישתו הפתוחה החמה והמקבלת כלפי כל תלמיד. גישתנו היא כי מצויינות בחינוך נקבעת על ידי קני מידה אישיים לכל תלמיד. אנו מעודדים את התלמיד למצות את יכולותיו בבחינת "חונך לנער על פי דרכו".

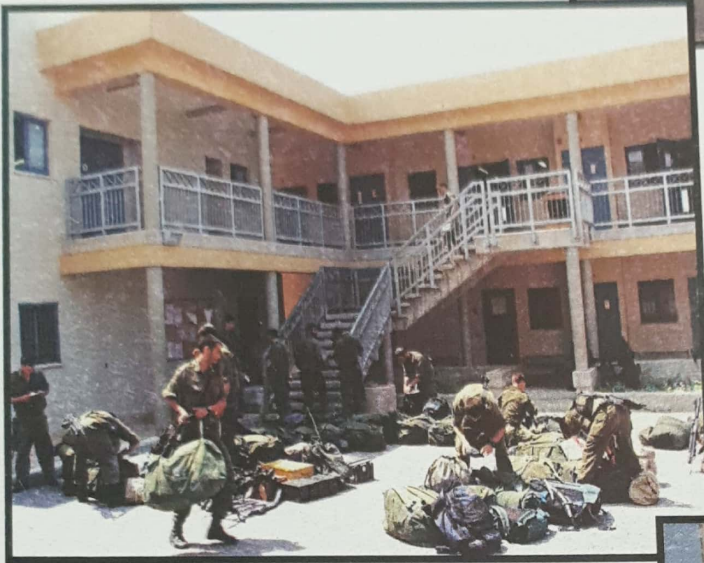
בית הספר מטפח קשרי גומלין עם הקהילה, והורי התלמידים שותפים אקטיביים ומעורבים באופן חיובי ותורם לבית הספר.

אזור הצלילה (אילת) שצלל נאות ז"ל

בא"ח 1 בסיס אימונים חטיבת

מורשת גדוד "גדעון" (13)

מקור שמו של גדוד 13 הוא המצביא- שופט גדול גדעון. לגדעון הייתה מטרה ברורה: הוא היה מחושב, מהוגן וידע לנצל יתרונות וחסרונות. כך גם גדוד גדעון של צבא מדינת ישראל של ימינו.

הגדוד הוקם עם החטיבה בפברואר 1948. במלחמת העצמאות פעלו לוחמי הגדוד במסגרת תוכנית ד' של ההגנה. גדוד גדעון היה צריך להשתלט על כוכב הירדן בניסיון לחסום את נחל תבור. במסגרת התרומה במלחמה השתתף הגדוד בכמה מבצעים שביניהם מבצע "ארז" שכלל גם את כיבוש פסגת הגלבוע. באותו מבצע, בשל התקפות כבדות של הצבא העירקי, נסוג הגדוד ולוחמיו יצרו קו הגנה חדש ברכס גבעות ג'נין.

מבצע "אסף", המבצע הראשון שהתרחש בנגב, שבמהלכו השתלטו לוחמי הגדוד, בשיתוף גדוד הפשיטה הממוכן (גדוד 89) על המוצבים שיח נוראן וחירבת אל מעיין. למרות התקפות המצרים הצליח גדוד גדעון להחזיק מעמד ואף לגרום לצבא המצרי אבדות רבות בחיי אדם ובאמל"ח.

מבצע נוסף שהשתתפו בו לוחמי הגדוד במלחמת העצמאות הוא מבצע "חורב" שמטרתו הייתה מיגור הצבא המצרי הפולש וגירושו משטח ישראל. ב- 28 לדצמבר נכבש המשלט ע"י לוחמי גדוד גדעון.

בין מלחמת העצמאות למלחמת קדש השתתף הגדוד בקרב תל-אל-מוטילה אשר היה קרב קשה ועקוב מדם בגלל שינויים שנערכו בחטיבה-רמת האימון ירדה וכך גם המשמעת והמקצועיות, מה שהביא לכך שהחטיבה בכלל והגדוד בפרט שילמו מחיר כבד- 40 מלוחמי החטיבה נהרגו.

במבצע קדש לוחמי הגדוד לקחו חלק בקרב כיבוש מוצבי צומת רפיח שמטרתו הייתה לשחרר את הצומת על מנת שכוחות שריון יוכלו להכנס לעבר אל- עריש. בראשון לנובמבר הושלמו משימות החטיבה- נכבש מתחם רפיח וחטיבת השריון החלה לנוע לעבר אל-עריש.

בין מלחמת קדש לששת הימים השתתף הגדוד במבצע "סנונית"- פשיטה על כפר נוקייב, מבצע "צוק-סלע" ומבצע "מאזניים" שהיו חלק מפעילות יזומה של צה"ל נגד יעדים בירדן ובלבנון במטרה להפסיק את המחבלים מתחומם.

במלחמת ששת הימים לקח חלק הגדוד בעיקר בשלבים המאוחרים יותר לכיבוש תל פאחר ותל עזזיאת וסייע לחטיבה בטיהור מתחם זעורה. מלחמת יום הכיפורים תפסה את גדוד 13 בכוננות בקו צפון שם מוצבים רבים שאותם איישו ספגו הפגזות כבדות, אך החזיקו מעמד בגבורה ואף העבירו מידע מודיעיני לחטיבה 7 שלחמה באזור.

בין מלחמת יום כיפור למלחמת שלום הגליל השתתפו לוחמי הגדוד במבצע ליטני שמטרתו הייתה חיסול בסיס מחבלים לאורך רצועת דרום לבנון. הגדוד, בשיתוף כל חטיבת גולני טיהר כבש וטיהר מבצרים רבים בהם שכנו מאות מחבלים.

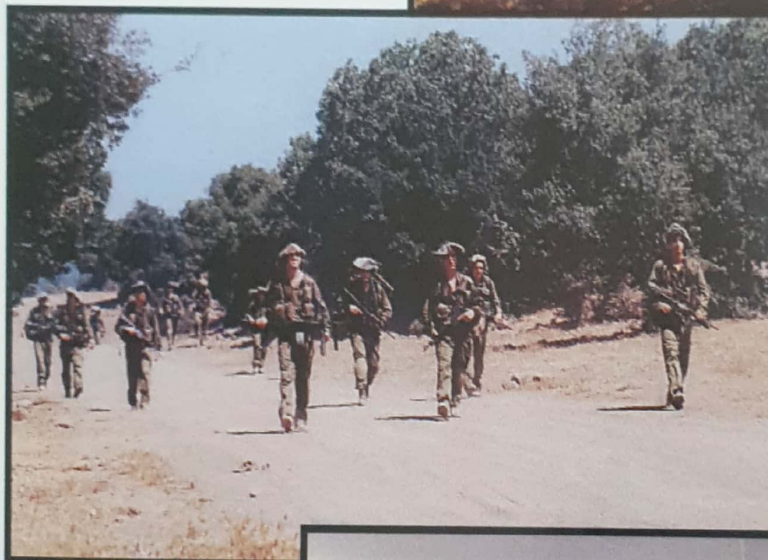
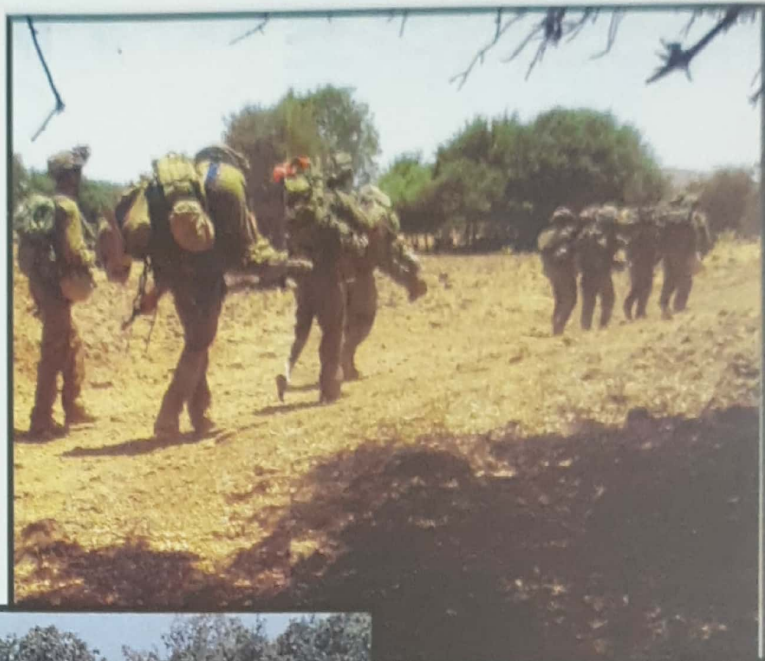
במבצע שלום הגליל השתתף הגדוד בקרב על כפר סיל וכן גדוד גדעון היה שותף למאמץ המתמשך של צה"ל לכתר את ביירות.

לאחר מלחמת לבנון היה שותף הגדוד בתהליך הממושך והאיטי של נסיגת כוחות צה"ל מרוב שטחי לבנון.

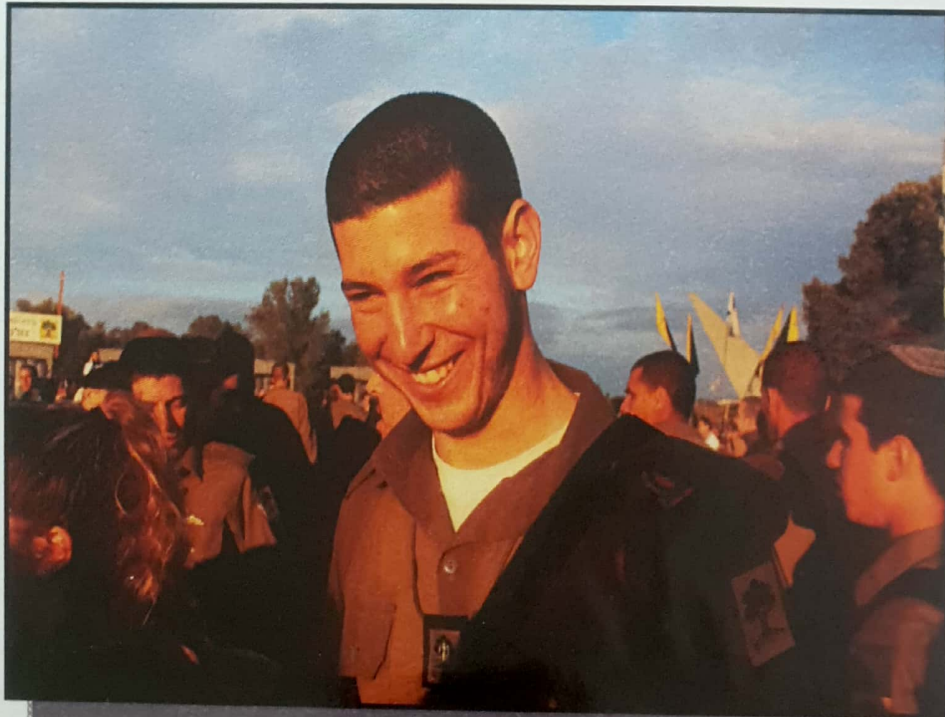
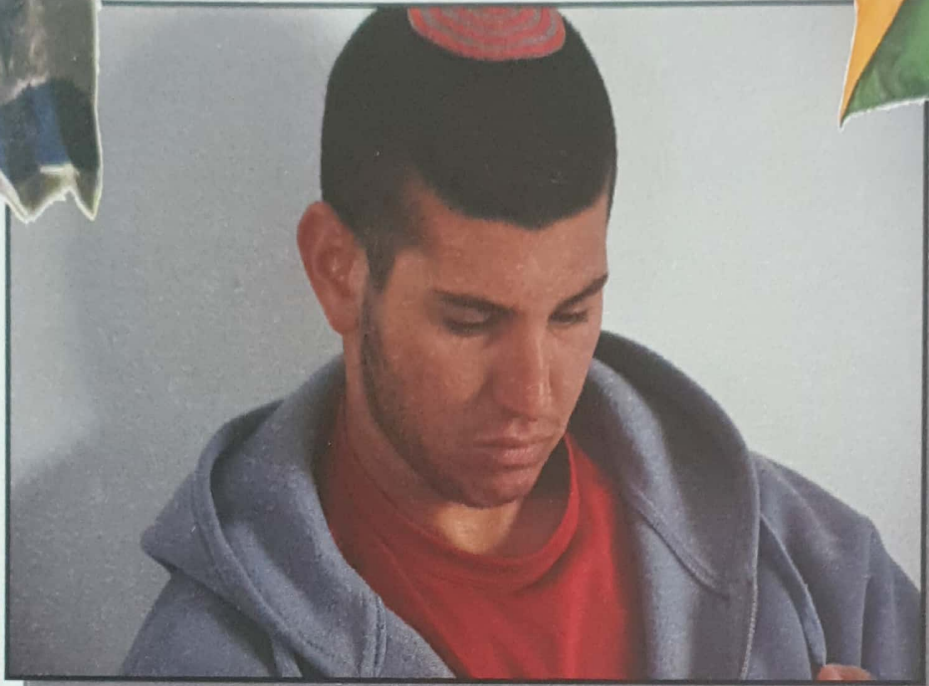
מאז ועד היום הגדוד ממשיך בפעילות שוטפת בהגנה על יישובי גבול הצפון, וכן יהודה ושומרון ואזור חבל עזה.

"חרב לה' ולגדעון"

אימון ברמת הגולן בעת שירותו של נאות ז"ל

ויצמן באות ז"ל
1991-2011

נאות, היית גיבור כבר מהיום שנולדת עם הכל הסביר כרוך סביב צווארך. מיום זה הקדוש ברוך הוא לא הפסיק לנסות אותך. ובכל ניסיון עמדת לא רק בגבורה אלא גם בשמחה. לא ראיתי מעולם גיבור כל כך רגוע ושמח בחלקו. התמודדת עם קשיי קשב וריכוז וליקויי למידה. לתקופת מה היית כעוס ומתוסכל ובטוח שכל העולם נגדך. אבל לאט לאט, עם הרבה עזרה ותמיכה מאיתנו וממורים ואנשי מקצוע נפלאים, למדת להתמודד ולהצליח. יגעת וחצלת, ועם ההצלחה באו הביטחון העצמי ושמחת החיים. אף פעם לא האשמת ולא התלוננת, לא נגד אדם ולא נגד שמיים. היום אנחנו הולכים בעקבותיך ומקבלים ומתמודדים עם הדין והקשה.

הפלא הגדול במשפחתנו הוא שכל אחד מארבעת הילדים ניהן בכישרונות ומעלות ייחודיים. אף אחד לא מחד את עצמו מול אחיו. הדבר ניכר במיוחד ביחסוך עם אחיך. אחים קטנים רבים מרגישים צורך ללכת בעקבות אחיהם הגדולים. אבל כשהגיע תורך להתגייס, בכלל לא התעניינת ביהודה של עשור. ההלטה ללכת לגדודים בגלני—לא מפני שלא האמנת ביכולות שלך אלא כי האמנת שזה המקום שבו תוכל לתרום את מיטבך.

ברגעים של תסכולים, כשהיית קטן, הייתי מזכיר לך שגם משה רבינו היה ילד שלישי במשפחתו, עם אב ואחות שונים ממנו בכישוריהם ואישיותם. שאגת מכך הרבה כוח. בפרשת השבוע של שבת חול המועד שקראתי אתמול ליד מיטתך בבית חולים, אותן משה, האב הקטן עם קשיי הדיבור והילדות המאוד לא פשוטים, עומד בפני הקדוש ברוך הוא על פסגת ההר ומבקש לראות את כבוד ה'. והי עונה לו: "ויאמר, אגני אעביר כל-טובי על-פניך, וקראתי בשם יהוה, לפניך; ונחתי את-אשר אהו, ורחמתי את-אשר ארחם." באותה תפילת בוקר חיפשתי בפרקי התהילים של פסוקי דימרה את הפרק המדבר אלי ביום העורא הזה שבו הלכת מאיתנו. ולא מצאתי את נאות לא בדברי הניצחון והמלחמה ולא בשבחי בורא החרים והימים. היית חייל גאה אבל חייל של אהבה ורעות ושמחה ולא של ניצחונות. מצאתי אותך בפרק הקטן בסוף דברי השבח והלל ועם מילים אלה אנחנו נפרדים מהגיבור שלנו, מלא השמחה:

הללו-יה:

הללו-אל בקדשו; הללוהו, בקרוע עזו.

ב הללוהו בגבורתו; הללוהו, כרב גדלו.

ג הללוהו, בתקוע שופר; הללוהו, בגבל וכבוד.

ד הללוהו, בתף ומחול; הללוהו, במנים ועגב.

ה הללוהו בצלצלי-שמע; הללוהו, בצלצלי תרועה.

ו כל הנשמה, תהלל יה: הללו-יה.

נאות,

אחד השירים האחרונים שסמעת היה "אק יש גן עדן" של אייל גולן. הקשיתי עוד פעם ועוד פעם לשיר איתך ובלעדך בזית חזאים ואני רוצה להקריא את השיר. "יש רגעים שנמרות לי המילים רק הראש מלא תמונות רעשים ודמיונות. רגעים, נמארים ההסברים רק הלז עודד שעות לכסות את הדמעות.

אק יש גן עדן או מקום מסתור עכשיו חזקי אותי ואת פצעי וקחי אותי אליו. קורא לך אמא..."

נאותי אני כל כך מתגעגעת אליך רק להחזיק לך את היד תגדולה והחמה שתמיד נתנה לי כח להמשיך ולא ליפול, גם אק היד הזאת הזיאה לי כפות, הכל היה מאהבה. מי יתן לי את הכוח עכשיו אק לא אתה להמשיך הלאה בחיים, אק אפשר לקרוא לכה ככה?

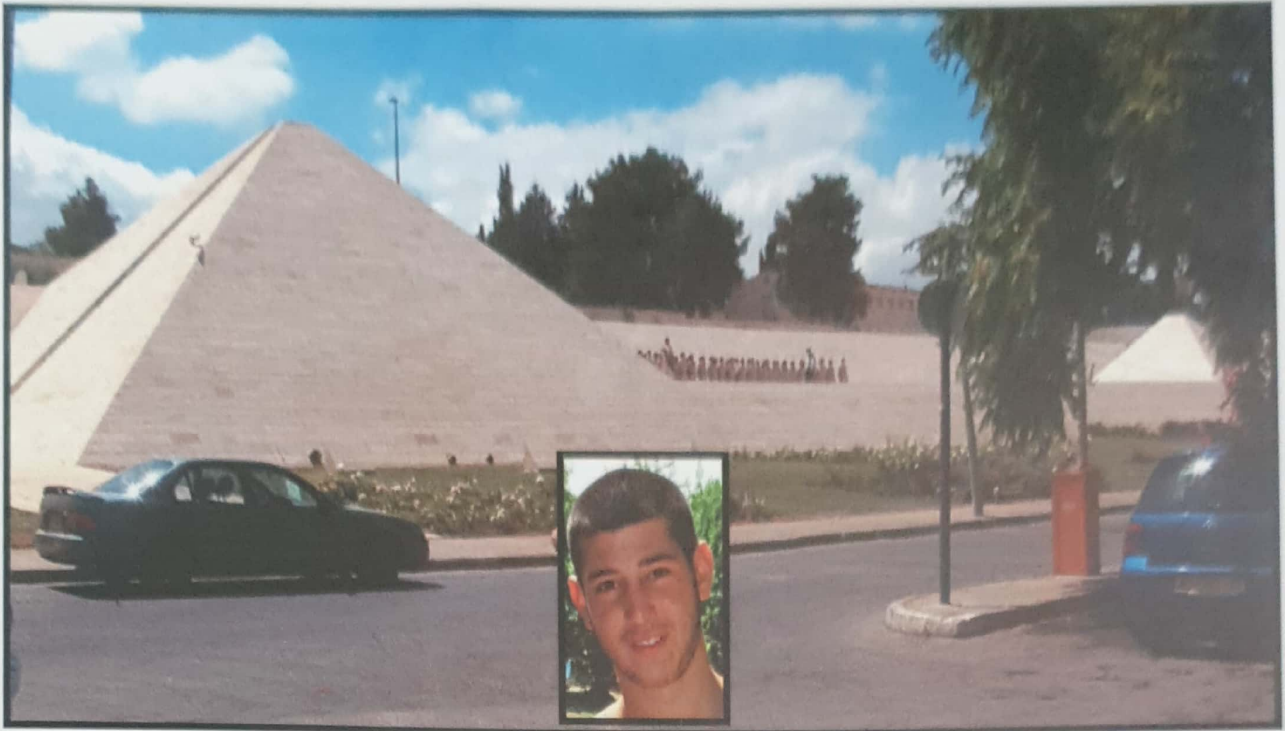
זנסיעה הזיתה מלי הסדר היינו רק אני ואתה וסאלתי אותך מלא סאלות על הצלילה, מה עושים? ואק זה כיף? ומה עושים בזמן מסוכן. אתה ענית עם ניצול דעיניים "אל תבאגי זה סתם שטויות פשוט צריך להיזהר, זה הדבר הכי כיף שעשיתי בחיים. יוק יזלא את תצלמי ולא תזיני מה זה כיף יצעורה. ולא משנה מה הייתה השיחה שלנו תמיד הוא היה מסיים בצעירה. בחקנו קצת ולא אמרתי לו "למה בן כמה אתה?"

"אני בן 20". שנינו הסתכלנו אחד על השני והוא אמר או אני, "כבר זקן!" ותפחתה לעצמך על החזה.

המשפט האחרון שאמרתה לי היה משגז בלי שטויות ויזאת עם עמוס מהזית. עמוס סיפר לי שכשיצאתם אמרת לו "אחי אני לא יודע מה לעשות, משגז תפסה את עצמה בידיים הולכת למכינה עושה דגרויות אצל היא עדין מעשנת... מה אני יעשה?" אני מקווה שאני לא איכזבתי אותך, אני מקווה שיודעת שאני אלהת אותך גם אק לא נתתי לך את המחשב. אק לא אני אגיד את זה עכשיו, נאותי אני כל כך אלהת אותך ומעריצה אותך אתה היית הדמות שתמיד רציתי להיות ועדין רוצה להיות. תן לי את הכוח, תן לי את הטוב לב, תן לי את האהבה שתמיד חינקת, תן לי את העוצמה. אני יסיים ואלמר

תן עוד לינה אחד לישון איתך כמו שהיינו קטנים על אותו מזרון עם הג'רפות, רק לינה אחד ואני מחזירה אותו. אלזהים דדקשה, אני מתחננת, הלכת יותר מידי מהר ואני מתגעגעת, לא נפרדתי כמו שצריך. תשמור עליו שם למעלה הוא בן אדם נעלה, הוא מלאך שנשלך למשפחה ולחזרים. הוא מן הסתם יגיד לך, "אני ישמור עליך יצעיר". נאות שיהיה לך טוב למעלה אל תשכח אותנו ואנחנו לא אותך זה בטוח. תשמור עלינו, עלי דמיוחד יש לי נטייה לעשות שטויות בדיוק כמך. אז תעשה מאמץ ותשמור עלי תהיה שם כשאני אצטרך אותך דרגעים הטובים והרעים. אני רק רוצה להגיד משפט אחרון, אני מקשת, אני מתחננת תכלו להורים שלכם לאחים שלכם ליצבים שלכם גם אק זה משו שהוא מוזן מאליו, ותגידו להם כמה הם חשובים לכם וכמה אתם אלהים אותם. גם אק הם יודעים תעשו אק זה. אני כל כך מתחרטת שמישהו לא אמר לי להגיד לו, כי אני כל כך אהבתי אותו. נאותי אני אלהת אותך.....

יד לבנים בירושלים

נאות אחי היקר,

הידיים רועדות... השכל לא מעכל... אני יושב ומנסה לגמד אותך לתוך דף, זאת נראית לי כמו משימה בלתי אפשרית! אני כותב לך בשמי, בשם ברק ובשם כל החברים שכל כך אהבת...

אני בדיוק שומע שיר שאתה מאד אהבת וזה מעלה לי חיוך על הפנים. למולי אני רואה את התמונה שלא מזמן הדפסת והקדשת לי ולברק, כמה צחקנו עליך שאתה רגשן... בכלל כמה צחקנו!

אתמול ברק אמר שלא היה מקום שהיית נוכח בו ואיכשהו היה שם עצוב. לא היה מצב כזה. הייתה חשובה לך

האווירה, ידעת תמיד להצחיק עם איזה פרצוף טיפשי או איזה שטות שהוצאת מהפה. גם כשעברת דברים קשים, ועברת, שמרת על ראש מורס, על אופטימיות ועל שמחת חיים שהעצרנו בך. אפילו בתקופה האחרונה שהיו לך כל הסיבות שבעולם לשקוע בדיכאון שמרת על החיוך הנצחי שלך. אני זוכר שכעסת על עצמך שהחבר'ה בעזה ואתה שוכב בבית. כל כך מתאים לך...

היה לך לב עצום, כל בנאדם שדיברת איתו הרגיש את זה, את האכפתיות והאהבה שהייתה בך. כל כך הייתה חשובה לך ההצלחה שלנו, לפעמים יותר משל עצמך... איך דחפת את ברק לשייטת, כמה שיגעת אותי שאני אתקשר לעשור ואתייעץ איתו, תמיד אמרת שלך זה יותר חשוב ממה שזה חשוב לנו.

מבין שלושתנו אני מודה שלי ולברק היה קשה להראות רגשות ואתה היית זה שכל הזמן מחבק ומנשק... היית אומר תמיד "אתה יודע שאני אוהב אותך, נכון?" ולא היית עוזב אותי עד שהייתי עונה לך.

אחת לכמה זמן היינו נפגשים שלושתנו ומקיימים בלי תכנונים מראש איזושהיא שיחת חתך כזאת. כל אחד היה אומר מה שבא לו, לטוב ולרע, התפקיד (הלא רשמי) שלך בשיחות האלו היה לחלק מחמאות ולהגיד דברים חיוביים. קינאתי נורא בך על שמחת החיים הזאת, על היכולת לתת מילה טובה בכל רגע... כל כך השפעת עלינו, נתת תחושה של ביטחון. בחלק מהטוב שלך השתמשת בהכנסת אורחים ודאגה למתנדבים מחו"ל. לא פספסת הזדמנות להזמין אליך הביתה חייל בודד לשבת ולפעמים שניים או שלושה. לא היה גבול למקום בלב שלך. היינו יושבים באוטובוס או בכל מקום אחר, היית שומע איזה חצי מילה באנגלית ישר היית קופץ לדבר עם אותו בנאדם בעזרת האנגלית המצחיקה שלך (שהשתפרה מאוד!). כמובן שאת תכונות אלה למדת מהוריך המקסימים. אני יכול לעמוד פה ולדבר עליך שעות, על כל החוויות שעברנו, על המקומות שנסענו אליהם, על הריבים, הצחוקים, על השיחות הרציניות וכו'... שום תיאור שלי לא יוכל להשתוות לשנייה אחת אתך.

נוכרתי בסופשבוע המטורף הזה כשהיינו קטנים (משהו כמו כיתה ד') אמרנו שאם יקרה משהו לאחד משלושתנו לשניים האחרים אין למה לחיות. עכשיו כשהתבגרנו, אנחנו נחיה נאות, נחיה אותך, נמשיך את המנהגים שלך, אם זה פינתי בשישי, שמחת החיים שלך, האכפתיות. אתה חלק בלתי נפרד מאתנו. וכמו שאני מכיר אותך זה בדיוק מה שהיית רוצה שנעשה. חשוב לי להגיד פה בשם כולנו לחיים, אילנה, מזמור, עשור ומשגב, אנחנו פה אתכם בתקופה הלא פשוטה הזו, אנחנו נחזק אתכם ואתם תחזקו אותנו, כי אנחנו משפחה אחת גדולה. נאות אני יודע שאף פעם לא שמעת אותי אומר את זה אבל אין לי ספק שתמיד ידעת את זה...

אני אוהב אותך אחי

משפחת ויצמן היקרה,

אילנה, חיים, מזמור, עשור, ומשגב

בכאב עמום ותחילתו של געגוע אין סופי

אנו עומדים כאן היום ונפרדים מחבר ורע לנשק, נאות אחינו!

נאות הגיע אלינו לגדוד לפני מעט חודשים ואף שהזמן היה קצר, הרושם שהשאיר גדול ומשמעותי עבורנו.

אני מודה כי לא כל שיחה של מג"ד עם חייל שעולה לגדוד זכורה לי בצורה ברורה, אך השיחה עם נאות הרשימה אותי במיוחד.

בשיחה פגשתי בחור צנוע, מלא טוב, היודע להסתכל על החיים במבט של עין טובה, לפרגן ולהודות למפקדיו וחבריו.

אך התכונה הבולטת ביותר שנפגשתי עימה הייתה כוח הרצון שבו. ואכן בשיחותיי עם מפקדיו בסוף השבוע האחרון הדגישו כולם את כוח הרצון הגדול שהיה לנאות.

בנאות היו כוחות אדירים ותכונות נדירות אך דרכו בצבא לוותה בקשיי פציעה בברך שלא הרפתה ממנו. בשתי שיחות שהיו לנו הוא הביע את רצונו להיות לוחם ומפקד ולהתגבר על הקשיים הרפואיים בכל דרך. בניסיון לתת לו זמן החלמה הגדרנו שיהיה תקופה בפלגה מבצעית במנוחה מבלי לבצע אימונים. נאות לא היה מסוגל לעמוד מהצד ולראות את חבריו מתאמצים וביקש להשתתף בכל אופן באימונים. משראינו כי הוא לא באמת במנוחה החלטנו שצריך להוציא אותו וגם את זה הוא קיבל בבגרות ובצניעות.

חבריו של נאות ומפקדיו מספרים על הרעות שאפינה אותו ואת הדגש המיוחד של החיבור והתמיכה בחיילים בודדים שהיו עימו בפלוגה.

הרב קוק בספרו אורות התשובה כותב: "הרצון הטוב הוא הכול וכל הכישרונות שבעולם אינם אלא מילואיו".

אכן מלא היה נאות ברצון לעשות טוב ובכוח רצון להתגבר על כל קושי ורצון זה הביא לידי ביטוח כישרונות מיוחדים ונדירים.

משפחת ויצמן,

בדרככם האצילה מעניקים אתם חיים ומנוקדת המבט שלנו ממשיכים אתם את דרכו של נאות.

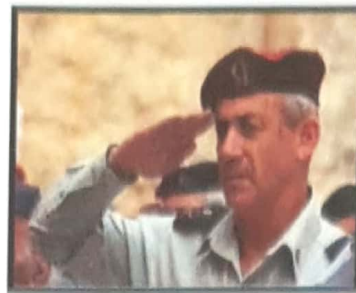
ננסה אנו חבריו ורעיו בגדוד לקחת עימנו פיסת חיים מדרכו מערכיו ומכוחותיו ובכך נהיה גם אנו ממשיכים את דרכו.

אני מודע לכך שימים קשים עוד לפניכם אך דעו כי אנו חיילי ומפקדי הגדוד מחבקים אתכם ההורים והאחים וראויים בכם חלק בלתי נפרד ממשפחתנו, משפחת גדעון. נעמוד לצדכם בכל שיידרש.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

משפחת "גדעון" (13)

לקראת יום הזיכרון

הרמטכ"ל הניח דגל קברו של החלל האחרון שנקבר בהר הרצל.

בכל רחבי הארץ החלו אתמול בהכנות לקראת יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ולנפגעי פעולות האיבה. הרמטכ"ל, רא"ל בני גנץ, הניח אתמול את דגל הלאום על קברו של רב-טוראי נאות ויצמן ז"ל, החלל האחרון שנקבר בהר הזיכרון הלאומי, הר-הרצל.

רב-טוראי ויצמן שירת כלוחם בגדוד "גדעון" (13) של חטיבת גולני ונפל ב- 23 באפריל 2011, לאחר שנפצע בתאונת צלילה אזרחית באילת.

דגלון קטן זה, העטור בסרט שחור, מסמל את תקומתו של עם ישראל בארצו אך גם את מה שאיבדנו במעלה הדרך, אמר רא"ל גנץ. בעוד ימים אחדים יתקדש עלינו יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל וכאשר תחזור כל משפחה לפינת הזיכרון הפרטית שלה, היא תראה את הדגלון הזה, דגל מדינת ישראל, מדינה העומדת בקומה זקופה אך בראש מורכן, עם צבא נחוש ומיומן השומר עליה ומצדיע לבניו שנפלו. פרויקט "דגלון לנופל" נערך זו השנה השמינית, ומטרתו לכבד ולהוקיר את הנופלים אשר שילמו בחייהם את מחיר ההגנה על מדינת ישראל.

מנהל חומעים וקציני חברים
 ענף חומעים וקציני ערים
 תאריך 26/04/2011

מס' מקרה	16
----------	----

משחב"ט - אגף השיקום - תחום משפחות
 משחב"ט - ר' תיח' לתגות החייל (בפקס 03-7380626)
 משח"פ ירושלים - ראש לישכה (בפקס 02-5657287)
 ממז"ק 587 - רמז"ק
 אכ"א - מחלקת פרט - רעין שכר וגמלאות (בפקס 0302-8032)
 אכ"א - מח' פרט - ענף תש"ג - מזרז גמלאות ומילואים
 מז"ש 352 - מדור חובה
 קצין העיר ירושלים - מפקדת
 חטיבה 1 - רמ"ד נפגעים
 ממז"ק 587 - מדור פרט - ע' רמ"ד פרט
 תיק אישי

הנדון: חודעה על חלל

1. פרטי החלל:

קד'	מס' אישי	דרגה	שם משפחה	שם פרטי	שם האב	חיל	יחידה
ח	7493618	רב"ט	ויצמן	נאות	חיים	חי"ר	גדוד חי"ר 13

ת. פטירה לועזי	ת. פטירה עברי	סיבת הפטירה	מקום הפטירה	מקום קבורה	תאריך קבורה
23/04/2011	מיט ניסן התשע"א	טביעה	במ"ח רמב"ם	הר הרצל	24/4/2011

2. פרטים מתדפיס אישי:

סוג שרונת	מצב משפחתי	מין	מספר זהות	ת. לידה לועזי	ת. לידה עברי	ארץ לידה	דת	ת. גיוס
חובה	רווק	ז	305125130	24/01/91	טי בשבת תשנ"א	ישראל	יהודי	26/07/2010

עיר ישוב	רחוב	מס' בית	טלפון
ירושלים	נחום ליפשיץ כניסה ב'	15	02-6734541

3. פרטי שאר בשר קרוב:

יחס קרבה	שם משפחה	שם פרטי	ת. לידה	ת.ז.	כתובת	טלפון
זורים	אב	ויצמן	10/07/1956	011540457	נחום ליפשיץ ב', 15, ירושלים	054-4612939
	אם	ויצמן	17/10/1954	052638269	נחום ליפשיץ ב', 15, ירושלים	054-6893922
אחות	ויצמן	מזמור	24/01/1986	036597656	נחום ליפשיץ ב', 15, ירושלים	02-6734541
אח	ויצמן	עשור	26/06/1987	300311164	נחום ליפשיץ ב', 15, ירושלים	02-6734541
אחות	ויצמן	משגב	19/09/1993	311218705	נחום ליפשיץ ב', 15, ירושלים	02-6734541

הערות מיוחדות: החייל אושפז במצב קשה בב"ח יוספטל בתאריך 21.4.11 ונפטר מפצעיו בתאריך 23.4.11 בב"ח רמב"ם.

חתימת המבקר:
 3812019 רס"ן אלונה סלמון

חתימת הבודק:
 6867629 רס"ל לירון שאול